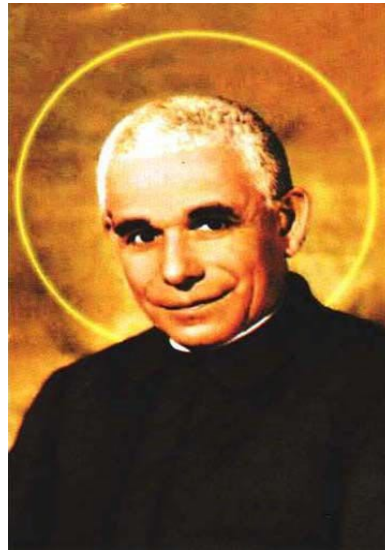

Centrul „Don Orione” Oradea

“Să facem binele întotdeauna,
binele tuturor,
răul niciodată, nimănui.”

A educa este o artă
proprie a lui Dumnezeu:
el ne poate dezvălui
secretele ei.

“Tinerii sunt comoara cea mai de preț a familiei și a societății.
După modelul în care sunt educați și mediul în care cresc,
ei vor fi soarele sau furtuna zilei de mâine”.

Sfântul Luigi Orione

EDUCAȚIA: O URGENȚĂ

Tot mai mult auzim vorbindu-se în aceste zile despre criză, una economică și socială, însă criza cea mai mare este una de ordin moral.

Pentru a ieși din criză trebuie să mergem la rădăcina crizei morale și asta înseamnă a reșeza de urgență valorile în ordinea lor firească.

Acest lucru se poate face printr-o bună educație și prin a-i ajuta pe oameni să refacă o relație sinceră cu Dumnezeu.

În acest context suntem și noi chemați astăzi, mai mult ca oricând, să recunoaștem că „**nevoia și prioritatea unei educații cât mai bune izvorăsc din greutățile care încearcă familiile și relele care încearcă societatea**”.

Centrul „Don Orione” nu pornește la drum cu pesimism, ci se angajează cu convingerea fermă, exprimată cu desăvârșire de *Sfântul Ioan Bosco* printr-o formulă simplă și eficace: „**Educația ține de suflet. Lăsați-i pe tineri să știe că îi iubiți**”. Papa Benedict al XVI-lea spune că educația, o temă universală cunoscută lumii întregi, este o prioritate mai ales „**în vremuri în care predomină fascinația concepțiilor relativiste și nihiliste despre viață și în care legitimitatea însăși a educației este pusă în discuție**”.

Și Don Orione spunea: „**Tânărul trebuie să înțeleagă că trăim pentru el și că binele lui este binele nostru; el trebuie să simtă chiar că suntem gata să facem sacrificii pentru el, dăruindu-ne pentru fericirea și mântuirea lui**”.

Ne amintim și astăzi de cuvintele lui: „**Tinerii sunt soarele sau furtuna zilei de mâine.**”

Dragi prieteni și binefăcători,

Anul acesta dorim să abordăm o temă sensibilă: cea a **direcțiilor educaționale prioritare**.

Suntem obișnuiți doar să ne plângem, că astăzi vremurile s-au schimbat, că tinerii sunt „prost crescuți”, „dezorientați”, „nu respectă nici o regulă” etc., și, instinctiv, atribuim vina societății în care trăim...

De fapt, ne retragem în carapacea noastră, descurajați, trăind cu nostalgia vremurilor trecute și considerând că este inutil să mai continuăm să ne implicăm, să promovăm **valorile** și să împărtășim lucrurile în care credem. „Oricum nu ne ascultă!” – spunem. Și ne resemnăm.

Gabriele D'Annunzio (scriitor și poet italian, 1863-1938) spunea că „resemnarea este tărâmul deșert al unui suflet gol”, iar Sfinții din toate timpurile ne demonstrează că, tocmai în momentele de criză și decădere ale societății, au reușit prin implicare, inițiative și creativitatea inspirată de Dumnezeu și forța Sfântului Spirit să redea speranța multor persoane demoralizate, totodată reușind să susțină și să încurajeze multe persoane descurajate și împinse spre capătul vieții.

Să încercăm să ne lăsăm și noi îndrumați de Sfântul Luigi Orione și să reluăm drumul unei implicări serioase, al unei voințe ferme, al unei atitudini pozitive și de

încredere față de propriul timp, de lumea noastră, de această societate atât de mioapă, care nu știe să descopere orizonturi mai înalte, care nu știe să vadă curcubeul dincolo de nori. **„O, dacă ai sfâșia Tu cerurile și ai coborî jos!...”** este strigătul disperat al lui Isaia înaintea de venirea Mântuitorului pe lume.

În acest sens, la începutul noului an, dorim să ne manifestăm încrederea în om, în fiecare om, în capacitatea lui de a se smeri, de a se schimba, în dorința de a se îndrepta spre bine și spre Dumnezeu.

Psalmistul spune: ***Ce este omul, că Te gândești la el? Și fiul omului, că-l iei în seamă? L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, și l-ai încununat cu cinste și măreție.*** (Psalmul 8).

Dacă Dumnezeu are încredere în noi, să învățăm și noi să avem încredere în copiii noștri, chiar și în cei mai îndepărtați, mai diferiți, mai descurajați și abandonați. Luând exemplul și mărturia Sfântului Ioan Bosco (cunoscut ca Don Bosco) și a Sfântului Luigi Orione, dorim să ne implicăm și în anul 2011, ca să vedem în lumea noastră și în viața noastră de zi cu zi „semnele speranței” pe care Domnul le așterne în calea noastră.

UN AN NOU FERICIT TUTUROR!
Comunitatea „Don Orione” din Oradea

Stilul educațional al Sfântului Luigi Orione

Pornind de la metoda de prevenire a lui Don Bosco, *Don Orione* subliniază în ceea ce numește el însuși sistemul „**creștin-părintesc**”, următoarele caracteristici principale:

- **Rațiunea și religia** ca principii ale cunoașterii, instrumente ale înțelegerii și motive de convingere. Pe acestea se bazează comunicarea viziunii creștine asupra vieții și formarea personalității integrate.
- Formarea creștină și educarea tinerilor în direcția unei **viziuni critice și conștiente** asupra faptelor umane.
- **Mediul familial**, expresia moralității clare și evidente, a muncii, a sacrificiului și studiului, a religiozității și vieții spirituale, a seninătății și bucuriei, cu spațiile și timpul necesare recreației.
- Dezvoltarea și menținerea interesului și a participării active, a creativității și spiritului de inițiativă a tinerilor din perspectiva **utilizării corecte a timpului liber**.
 - Stimulare constantă și motivare din perspectiva **virtuții, a perfecțiunii și a măreției morale**.
 - Comportament imparțial, **bunătate, înțelegere și fermitate** și, împreună, respect față de personalitatea tinerilor.
 - **Învățare și predare simplă**, care să ușureze și să îndrume tinerii spre studiu și căutarea cunoașterii.
 - **Disciplina** ca element care contribuie la valorificarea mediului de formare și care permite o desfășurare normală a activităților.
 - **Observarea, învățarea și îndrumarea** constantă a tinerilor, pentru ca să descopere și să-și dezvolte calitățile și buna dispoziție și pentru ca să-și îndrepte greșelile.
 - **Reducerea sancțiunilor la minimum** posibil, dând întotdeauna dovadă de bunătate și înțelegere.
 - **Oferirea de șanse concrete**, apelând la toate mijloacele, pentru a favoriza o schimbare a comportamentului.
 - **Rugăciuni pentru tineri** și cererea binecuvântării lui Dumnezeu asupra umilei noastre munci și misiuni sublime de dascăli.

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A PREVENI

Este mai bine să prevenim o boală, decât să ne chinăm să o tratăm. Nu trebuie să cădem în capcana unei false compasiuni, că „bietul copil, este așa de mic”,

pentru a-i face toate mofturile. Nici nu trebuie să spunem: „este mic, se va îndrepta el mai târziu”. Nu murdărim o haină nouă, spunând mai apoi: iese la curățat.

Obiceiurile proaste, odată însușite, sunt foarte greu de scos din conduită.

Dacă într-o revistă ar apărea avertismentul că „toate ciupercile indicate în numărul anterior ca fiind comestibile sunt de fapt otrăvitoare; ne cerem scuze față

de cititori”, reacția noastră imediată ar fi: o astfel de greșeală trebuie să fie aspru pedepsită.

Metoda de prevenire a lui Don Bosco vorbește despre două aspecte: **feriți** tânărul de experiențe și situații care l-ar putea face să decadă și **indicați-i** activitățile de susținere și fortificare a sufletului pentru a-i arăta calea spre bine și împlinirea sa sufletească.

Tot Don Bosco spunea: „Este mult mai ușor să formezi un tânăr, decât să îndrepti un om”. Iar copilăria este perioada când se întocmește fișa medicală fizică și psihică a copilului.

Îl iubesc, așadar, pe copil astăzi, pentru a nu trebui să îl pedepsesc mai târziu; îi vorbesc astăzi, pentru a evita mai multe discuții când va fi adolescent. Cu alte cuvinte: joc anticipat.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când le vorbim despre apă și pe urmă noi bem vin!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Sistemul preventiv rămâne unul din principiile instituțiilor noastre. Nu prevede niciodată aplicarea de pedepse brutale, nu conține discursuri umilitoare, nu face reproșuri jignitoare în public. Sensibilitate, dragoste, smerenie și răbdare: iată virtuțile noastre.

Dascălul să încerce să fie amabil cu toți: fără rânchiună și răzbunare, având însă un suflet pregătit să ierte și să uite cu ușurință trecutul. Fie ca sensibilitatea cuvântului, a acțiunii, a credinței să ajungă să vă învăluie inimile!

DON ORIONE:

”Lăsați copiii să vină la Dumnezeu: aici vom ajunge rugându-ne și arătându-ne umili, primind și îmbrățișând sistemul educației creștine, folosit cu atâta succes de Sfântul Ioan Bosco, Duhovnicul și Părintele meu, care mi-a arătat calea spre Cristos; acest mod de a educa este cunoscut ca fiind **Sistemul Preventiv**. „Sistemul care se dorește a fi aplicat cu evlavie de noi exercită o influență eficace asupra sufletelor elevilor noștri și este într-o armonie perfectă cu legile țării. Să ni-i apropiem pe tineri ca și cum ar fi frații noștri mai mici, asociind dragostea, blândețea și bunătatea cu acel comportament demn, care are numaidecât darul de a le câștiga bunăvoința. Prin toate acestea îi facem să înțeleagă că noi le dorim cu adevărat binele”.

VORBE ÎNȚELEPTE: *”Cel mai important lucru în educația copiilor este să știm când trebuie să ne pierdem calmul”* (Eliot)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A FI DE PARTEA COPILULUI

Fiecare copil se naște bogat. Dacă omul și-ar utiliza întreaga capacitate a creierului, ar obține rezultate foarte bune la toate testele de inteligență. Creierul are capacitatea de a înmagazina zece fapte noi într-o singură secundă.

Și atunci, ce să mai spunem de capacitatea de născocire, imaginație, creație, care sălășluiesc în mintea copilului? Ce să mai spunem de bogăția inimii, care va ști să iubească? Și de buzele care vor ajunge să vorbească, să se roage? Iată copilul: un orizont de posibilități aproape infinite. Am, așadar, toate motivele pentru a fi de partea copilului. Cine ține cu o echipă, dorește ca echipa să învingă, dar nu poate intra pe teren: trebuie să îi lase pe jucători să joace și să își facă datoria și jocul.

La fel și în educație: trebuie să fie el, copilul, cel care își croiește drumul: nu pot să îl înlocuiesc, nu trebuie să îi iau locul, însă trebuie să îl stimulez; trebuie să îl încurajez. Țin cu el, pentru că astfel îi transmit

entuziasm. Țin cu el, pentru că îl pot îndruma și corecta, ceea ce îi face bine. Încurajarea însă îi face și mai mult bine. Țin cu el, pentru că această atitudine poate descătușa energii ascunse.

Cel care apreciază prea puțin ingenuitatea unei persoane, îi taie și mai mult din zel. Încurajând o persoană, vom face ca virtuțile sale să înflorească.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când le spunem că trebuie să fim pacifiști și apoi, dintr-o prostie, ne certăm cu aproapele nostru!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Doriți să fiți iubiți? Iubiți! Însă nu este suficient! Mai faceți încă un pas; nu este suficient ca elevii voștri să fie iubiți de voi, ci ei trebuie să simtă că sunt iubiți. Și cum vor simți acest lucru? Întrebați-vă propriul suflet și el vă va răspunde.

Fără bariere între elev și dascăl, fără legile distanțelor... Spiritul familiei cere întotdeauna bunătate, mereu o bunătate activă.

DON ORIONE:

„**Dezvoltați calitățile tinerilor.** Uitați-vă la tineri: observați-i, contemplați-i. Doriți să-i formați și să-i educați, iar educația voastră să fie ceva sublim? Observați, meditați, luați notițe și încurajați orice rezultat; cultivați un adevărat zel față de rezultat și fiecare va vedea că vă interesați de el cu grijă și cu dragoste, ca și cum v-ar fi un frate. Să jucăm pe terenul lor. Pentru a reuși să salvăm suflete, trebuie să adoptăm anumite metode și nu trebuie să ne complacem în forme, dacă formele nu ne mai plac, dacă devin sau au devenit niște tipare uzate sau demodate...”

spună: ești încă

VORBE ÎNȚELEPTE: *”Și astăzi mă rog ca nici unul dintre cei mari să nu îmi ia lopata din mână și să îmi prea mic” (Hoffmann Herreros)*

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A FI CEEA CE DORIM SĂ TRANSMITEM

În educație cărțile nu sunt totul. Persoanele sunt cele care contează. Copiii cresc oglindindu-ne pe noi: dacă au norocul să vadă o persoană realizată, pot să ajungă și ei o persoană realizată. Dacă au ghinionul să vadă imaginea unui om nerealizat, vor avea în minte modelul unui om nerealizat. De fapt, a educa înseamnă a împărtăși, înseamnă a fi entuziaști și înseamnă a fi originali.

Nu poate fi învățător și educator cel care este asemeni clopotelor, care îi cheamă pe ceilalți în biserică, dar care rămâne afară, sau cel care se limitează să indice strada asemeni indicatoarelor, care îndrumă trecătorii, dar care rămâne nemișcat. Poate educa numai cel care a parcurs un drum sau cel care se străduiește să-l parcurgă.

În educație nu sunt permise recitățile. Cum să reușim să convingem un măgar căruia nu îi este sete să bea apă? Cum să educăm un copil care nu dorește să se lase învățat? Cu nuiua? Dar măgarul este mai căpos decât nuiua. Să îi dăm să mănânce sare? Și mai rău!

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când tata spune că o iubește pe mama lor, iar pe urmă îl aud strigând că mâncarea gătită de ea nu are gust!

Există un singur răspuns: să găsim un alt măgar, căruia să îi fie sete și care să dorească să bea cu plăcere și să îl punem lângă cel dintâi; însă nu pentru a-i da un exemplu, ci pentru că îi este sete. Într-o zi, probabil, și cel de lângă el își va apleca botul în găleata cu apă.

Învățătorul trebuie, mai întâi, să învețe el însuși. Numai după aceea, după mai mult timp, va putea să îi învețe pe ceilalți ceea ce știe. Cărți de pedagogie au fost tipărite în majoritatea limbilor lumii, în zeci de milioane de exemplare, dar umanitatea stă încă pe loc, pentru că așteaptă exemplele, în carne și oase, pentru a se pune în mișcare.

CUVINTELE SFINŢILOR

DON BOSCO:

Dragii mei copii,... vedeți voi, cu lucrurile altora trebuie să ne comportăm ca și cu focul. Dacă vă cade o scânteie pe haină, voi o îndepărtați repede. La fel, atunci când vedem lângă noi un obiect care nu este al nostru, oricât de mic ar fi, îl lăsăm acolo unde se găsește. Aveți nevoie de un anumel lucru? Cereți-l colegilor voștri: sunt atât de buni, încât o să vi-l dea.

DON ORIONE:

Exemplul. "Aduceți-l pe Isus Cristos în viața tinerilor cu exemplul vostru. Cei care învață valorile și virtuțile nu prin exemple, ci numai prin reguli, sunt asemeni celor din Veneția, cum am văzut la ei. Cel care întreabă de o stradă anume, i se răspunde întotdeauna: tot înainte. Tot înainte, însă continuă să se învârtă la fiecare pas prin aceleași canale scurte și înguste. Pentru a cunoaște acea direcție dreaptă, este nevoie de o călăuză, este nevoie de puterea exemplului și de o metodă. Exemplul și metoda smereniei, exemplul umilinței, al ardorii, al sincerității, al convingerii religioase și al unității. Astfel veți promova în acești tineri viața cu adevărat creștină și o dragoste sinceră pentru studiul sfințeniei și nobleții sufletelor. Datoria nu se îndeplinește dacă nu se face din simțul datoriei. Transmiteți tinerilor un sentiment înălțător și o gândire elevată. "

VORBE ÎNTELEPTE: „*Nu încercați să aveți copilul care v-ar plăcea. Respectați copilul pentru ceea ce este*”.
(Bruno Bettelheim)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A LANSA PROVOCĂRI

Un mare profesor de chitară, Doc Watson, a orbit când abia împlinise vârsta de doi ani. Familia nu îi dăduse niciodată sentimentul că ar fi în minoritate. „Frații mei mă duceau afară să mă joc cu ei”, spune. „Eu mă cățaram în copaci și cădeam ca toți ceilalți. Învățam astfel conceptul de spațiu și să găsec lucrurile, orientându-mă după ecoul sunetelor”.

Tatăl lui a jucat un rol fundamental în a-l ajuta să-și dobândească o încredere cât mai mare în sine. „Aveam unsprezece ani”, își amintește Watson, „cu puțin înainte ca în viața mea să intre chitara”.

Tatăl meu îmi spuse: «Poftim, fiule! Dacă vei învăța să cânti la acest instrument, vei putea să te ajuți pe tine însuși în înfruntarea lumii». În loc să mă așeze într-un colț, și să îmi spună: «Fiule, ești un biet orb», îmi lansa provocări”.

Câte aripi au fost retezate în lipsa unor propuneri!
A educa nu înseamnă a da ordine, ci a cere servicii!

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când cumpărăm reviste ecologice și pe urmă aruncăm pe jos pachetul de țigări gol!

Papa Ioan Paul II spunea: „Este necesar ca omul să știe «să fie **mai mult**», nu numai «**cu alții**», ci și «**pentru alții**».

CUVINTELE SFINŢILOR

DON BOSCO:

Dragii mei copii, ... lăsați-mă să vă amintesc că furtul este viciul care dezonoarează mai mult ca orice altceva în această lume. Când cineva este prins furând, nu mai reușește să șteargă din mintea celui altă idee: el este un hoț...

DON ORIONE:

”Exemplu! Exemplu! Exemplu! Tinerii urmează și fac ceea ce văd că se face.

Pe lângă exemplul bun, propovăduitorii Mântuirii Divine vor trebui să aibă ceva special în învățătura lor, vor trebui să-l reflecte peste tot pe Bunul Dumnezeu și Binecuvântarea Dumnezeiască, „care pătrunde și guvernează universul”, cum ar spune Dante, trebuie să oglindească și să transpună peste tot Mântuirea Divină. Și trebuie să profite de fiecare ocazie, pentru ca formarea să se realizeze în beneficiul educației și perfecționării morale și trebuie să formeze tânărul în spiritul conștiinței creștine, educându-l și scoțându-i la iveală cea mai bună parte a omului, voința lui din perspectiva virtuții.

Trebuie să îi aducem pe tinerii noștri la bunătate și formare, dar nu numai atât, ci și la perfecționarea și măreția lor morală”.

VORBE ÎNŢELEPTE: „*Pentru a putea schimba oamenii, trebuie să îi iubim*” (J.H. Pestalozzi)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A EMANCIPA

Cel care iubește florile nu le culege pentru sine, ci le lasă să crească.

Prea mulți părinți sunt obsedați de gândul că fiul sau fiica lor este totul. Sunt părinți care – așa cum spunea Marcello Bernardi (medic pediatru și pedagog) – nu doresc să fie doar temelia existenței copilului, ci să fie totul pentru el, până la ultimul petic din acoperiș.

Ei doresc să fie pentru totdeauna părinți, considerându-și copilul ca pe o proprietate și înțelegând să-i construiască viitorul. Controlând totul: mâncarea, hainele, prietenii, jocurile, parcursul școlar, comportamentul.

Cum vor reuși tinerii să înfrunte viața, dacă nu au învățat încă să trăiască? Dacă totul și întotdeauna a fost decis de alții, pregătit de alții, ales de alții, îndrumat de alții? După cum sunt numiți de unii, ei sunt „copii de buzunar”.

A educa înseamnă să îți ajuți copilul să stea pe propriile picioare.

Propunem trei metode pentru educarea copilului, pentru ca el să fie un om independent, autonom:

1) **Mă obișnuiesc** încă de când este mic cu ideea de a-l pierde. Copilul are dreptul să fie copil, nu să rămână copil. 2) **Nu mă frământ**. O fetiță a scris o poezie cu titlul „Numele mamei mele este Frământarea”. Dacă mă frământ, îi transmit copilului meu teamă, deznădejde, îi fur din elan. 3) **Nu fac prea multe**. Copilul are un chef nebun să se simtă util. Noi nu trebuie să îi spunem mereu: lasă că fac eu asta, pentru că astfel nu îl lăsăm să crească.

Cu cât mai repede ne vom trata copiii ca pe niște oameni, cu atât mai repede vor deveni oameni.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când ridicăm în slăvi sinceritatea și evlavie și pe urmă ne vindem pentru propria carieră!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

El nu se uita nici la vârstă, nici la haine, nici la ținută, nici la caracter, nici la diplomația gesturilor sale; avea câte ceva din toate. Preferințele lui erau pentru cei prost îmbrăcați, pentru cei care purtau cele mai distinctive semne ale sărăciei. Iar pentru cei mici avea o inimă de mamă.

DON ORIONE:

„Transformați în voi înșivă și în ei (în tineri) munca în virtute și valoare. Când munca este binecuvântată, ea devine rugăciune. Și mai apoi, o sublimă și filială devoțiune față de Maica Domnului.

Oh! Cât bine veți face, copiii mei, lăsându-vă însoțiți de Fecioara Maria, Maica Domnului nostru. Cât bine veți face și veți aduce în sufletele tinerilor, dacă veți aprinde în inimile lor flacăra iubirii pentru binecuvântata Fecioară Maria!” Printre greutatea și suferințele vieții, elevii noștri nu vor găsi nici un alt gând mai senin și împăciuitor decât amintirea Maicii Domnului și se vor refugia în brațele acesteia.

VORBE ÎNȚELEPTE: *„Îndrăgostitul de astăzi este copilul pe care îl răsfățam ieri” (R. Russell)*

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A PROPUNE ȘI NU A IMPUNE

Odată, o oaie a descoperit o strungă într-un gard și s-a strecurat afară. Era atât de fericită că putea să plece!

S-a îndepărtat mult și s-a pierdut. Atunci și-a dat seama că era urmărită de un lup. A fugit cât a fugit, dar lupul continua să o urmărească, până când s-a ivit păstorul și a salvat-o, aducând-o cu dragoste înapoi la turmă. Chiar dacă toți îl îndemneau să repare strunga, păstorul nu a făcut-o.

Când vorbim despre educație nu putem face nimic bun fără conștiință. În educație câștigă cel care convinge. A educa înseamnă a propune, a convinge, nu a impune. Nimic nu educă mai profund decât convingerea.

Legea nu face prin sine educație și nu dă oameni educați. Poate numai să disciplineze. Dacă legea ar fi de

ajuns pentru a educa, închisorile ar fi locuri perfecte pentru educație. Nici comenzile sau pedepsele nu fac oamenii mai educați. Sunt utile, chiar indispensabile, dar nu sunt îndeajuns.

Educația nu se bazează pe teroare, ci se bazează pe **cuvânt**, deoarece, armele pot să învingă, însă cuvântul poate convinge. Educația se bazează pe **dragoste**, deoarece uneori doar dragostea biruie. Parabola fiului risipitor este o lecție clară (Lc. 15, 11-32).

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când duminica mergem la biserică și pe urmă luni ne aud înjurând!

CUVINTELE SFINŢILOR

DON BOSCO:

Marele educator Don Bosco și-a rezumat metodele sale în două fraze cunoscute. Și-a spus sieși: „Fă-te iubit, dacă vrei să fii ascultat!”. Ucenicilor săi le-a spus: „Nu fiți superiori, fiți părinți”. Familiaritatea sa, care se asociază cu jocurile copiilor, cu distracțiile lor dintre cele mai copilăroase, cu micile lor nebunii, acestea, toate acestea și multe alte lucruri se regăsesc în acest cuvânt întotdeauna divin: Dragostea.

DON ORIONE:

”Nu vă voi spune să vă puneți în locul celui care ține predici, nu va trebui să transformați școala în Biserică, nici catedra în altar. Nu! Dar totul trebuie să fie măreț și binecuvântat, atât la școală, cât și la biserică, dar nu țineți niciodată predici la școală, ci tot ceea ce este în voi (ca dascăli) trebuie să vorbească despre Dumnezeu și trebuie să vă folosiți de toate mijloacele pentru a sădi și a împărtăși Credința și dragostea binecuvântării Dumnezeiești. Astăzi va fi un cuvânt pe jumătate explicat, mâine va fi o reflecție, veți aminti infamia unei acțiuni greșite a unui personaj istoric; oh! când îl iubim pe Dumnezeu, totul este plin și vibrează de Dumnezeu. Da, există întotdeauna un gest, un cuvânt, care face mult mai multe decât orice predică! Faceți-i să înțeleagă că virtutea nu dăunează niciodată omului.”

VORBE ÎNŢELEPTE: *„Dacă îl apreciem pe om pentru ceea ce este, îl facem mai rău de cum este” (J.W. Goethe)*

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A NE STRĂDUI

„Fiului meu nu trebuie să îi lipsească nimic; nu dorim să trecă prin lipsurile și suferința prin care am trecut noi”.

Este refrenul multor părinți. Copilului i se dă, în acest fel, nu numai necesarul, ci și ceea ce este de prisos și ceva în plus. Nu exagerăm. Nimeni nu dorește să își vadă copiii suferind. Dorim numai să amintim că prea mult bine duce la uciderea ființei. Binele poate mări corpul, dar nu poate înfrumuseța sufletul. Binele singur îi face pe oameni grași, nu și oameni măreți.

A vicia înseamnă a înșela. A educa înseamnă și a pune obstacole, evident proporționate cu dezvoltarea fizică și psihică a copilului. De aceea, este greșit dacă unui copil nu i se spune niciodată „nu”. Acest „nu” îl ajută să crească. Un copil obișnuit cu reguli este cu siguranță un copil mult mai capabil să facă față dificultăților.

Un copil abandonat devine pentru el însuși o problemă, un adult instabil, nevrotic și copilăresc. Dacă nu ar exista stâncile, valurile nu ar ajunge sus.

Dezvoltările neplăcute ale personalității sunt rodul unei educații lipsite de sacrificii și renunțări. Sunt

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când spunem că în viață contează numai dragostea și pe urmă trăim doar pentru satisfacțiile materiale, trupești și bănești!

rezultatul **conformismului** celui care nu are curajul să meargă contra valurilor; **micimea** celui neînvățat să înfrunte cele mai mici dificultăți; **dezinteresul** celui care se complace, celui care preferă să se spele pe mâini, în loc să îl pregătească pe tânăr cu adevărat pentru viață.

Pedagogia care ține cont de semnificația dificultăților face viața unui tânăr mai prețioasă, îl face pe acesta să crească și să se dezvolte armonios.

CUVINTELE SFINŢILOR

DON BOSCO:

Aminteşte-ţi, fiul meu cel scump, sfaturile pe care ți le-am dat în mii de împrejurări. Bucuria, dar bucuria adevărată, este cea care se naşte din conştiinţa purificată de orice păcat.

Da, învaţă pentru ca să devii mai bogat, dar bogat în valori şi virtuţi, deoarece cea mai mare bogăţie dintre toate este teama de Dumnezeu.

DON ORIONE:

”Tinerii au curaj, au picioarele bune şi de la 14 la 20 de ani pot şi trebuie să facă paşi mari. Emilio De Marchi, pe prima pagină a cărţii sale, „Vârsta preţioasă”, aminteşte o zicală a lui G. Baretto, care spune: „Oh, dacă ar şti Pino câte lucruri se pot învăţa de la paisprezece ani la douăzeci! Mult mai multe decât în tot restul vieţii, indiferent cât de lungă va fi”.

Faceţi-i să umble, faceţi-i pe elevii voştri să treacă prin toate! Da, prin toate, chiar prin umilinţă, pentru a ajunge la virtutea de a şti şi a cunoaşte. Doar aşezându-l pe Dumnezeu în faţa tinerilor, pentru îndrumarea tinerilor, şcoala va fi iubită şi dorită.

VORBE ÎNŢELEPTE: „*Noi nu vom fi făcut niciodată nimic, până când nu redăm tinereţii creştinătatea*” (Don Orione)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A TRANSMITE SIGURANȚĂ

În ce mod? Așezând o treaptă mai înaltă în fața copilului.

Relația părinți-copii trebuie să fie asimetrică. Desigur, este benefic, chiar foarte benefic să fim prieteni, dar trebuie să existe o limită.

Sociologii spun că în zilele noastre părinții vor să pară mai tineri, dascălii vor să ocrotească și să ferească, preoții recită *mea culpa*. În timp ce pe vremuri, copiilor le era frică de părinți, astăzi părinții sunt cei care se tem de propriii copii. Judecăți probabil exagerate, totuși semnificative. Dezbinarea autorității în sânul familiei se numără, cu siguranță, printre factorii semnificativi responsabili ai **sărăcirii sinelui**.

A doua cale, care oferă siguranță și încredere copiilor este aceea de a fi „punctul lor de referință”, ceea ce presupune intervenții educaționale fundamentale.

Ordine: a da ordine copilului nu înseamnă violență. El este cel mic, cel care așteaptă pe cineva să îi spună cum să facă. Un copil răsfățat nu este un copil fericit.

Pedeapsa: Chiar și pedepsind, părinții devin puncte de referință. Pedeapsa îl atenționează pe copil că a ieșit din anumite limite. Pedeapsa dorește să îl readucă pe calea cea bună.

Lauda: A spune „felicitări”, „bine”, „îmi place cum lucrezi” este un alt mod prin care părinții pot fi puncte de referință. Un mod simpatic și puternic. Un cuvânt de laudă spus copiilor („felicitări, ce bine ți-ai făcut treaba!”) îi încurajează, le dă aripi.

Exemplul: este metoda cea mai eficientă de a fi un punct de referință pentru propriul copil.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când spunem că trebuie să-ți iubești semenii, iar pe urmă ne aud că suntem de acord cu respingerea celor săraci!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Când un copil știe să distingă pâinea normală de pâinea euharistică, când este suficient de învățat, nu trebuie să ne uităm la vârstă – spune Don Bosco –, este necesar ca Regele Cerului să vină și să călăuzească acel suflet. Euharistia este prima cale spre mântuire. A doua este cinstirea Fecioarei Maria.

DON ORIONE:

Vigilență. "Vigilența noastră trebuie să fie ca lumina, care pătrunde peste tot, dar care nu deranjează; iluminează, luminează calea, dar nu deranjează.

Nu umiliți pe nimeni și niciodată să nu folosiți corecții și pedepse, atunci când vă puteți lipsi de aceste mijloace; nu, nu, nu umiliți niciodată și evitați să aplicați corecții în fața celorlalți; îi laudăm pe toți împreună, dar îi corectăm și îi pedepsim pe cât posibil separat. Pedepse publice și reproșuri publice se utilizează numai în mod excepțional și pentru a elimina exemplul public negativ.

Supravegheați, observați, urmăriți întotdeauna și peste tot tinerii, dar fără să le-o arătați, fără să-i lăsați să înțeleagă acest lucru. Ei nu trebuie să simtă nici o clipă neîncredere, ci trebuie să simtă că îi iubim, că îi stimăm."

VORBE ÎNȚELEPTE: „*Secretul fiecărui om stă în adolescența lui*” (Ignazio Silone)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A SE RUGA

Cine poate defini un copil? Cine îl poate descrie așa cum se descrie, spre exemplu, o bicicletă? Într-un copil sălășluiește un mister mult mai mare decât cel care se găsește în întregul univers.

Din acest motiv, Dumnezeu joacă un rol esențial în activitatea noastră. Să-L alungăm din casele noastre, ar fi o greșeală foarte gravă. Dumnezeu este marele aliat al profesorilor. Și El este priceput în ale educației, a educat un popor întreg. *„Când era tânăr Israel, îl iubeam și l-am chemat pe fiul Meu din Egipt... Și totuși Eu l-am învățat pe Efraim să meargă și l-am ridicat în brațe... i-am tras cu legături omenești, funii de dragoste”* (Osea).

Dumnezeu este în același timp tată și mamă: nu poate să nu îi înțeleagă și să nu îi susțină pe părinți. Trebuie să Îl implicăm.

Atunci rugăciunea nu va fi o bolborosire de cuvinte, o demență senilă, ci „una dintre energiile cele mai

puternice pe care o putem produce” (Alexis Carrel, laureat al Premiului Nobel pentru medicină).

Este incredibilă puterea cu care se schimbă lucrurile când ne rugăm! Rugăciunea vindecă rănilor, aduce pace, susține speranța, bucuriile și durerile, îndepărtează tentațiile de abandon ale profesorilor.

În anumite împrejurări, Don Bosco spunea că valorează mai mult sfatul lui Dumnezeu, decât o înșiruire de cuvinte.

Dacă familiile s-ar ruga mai mult, cu siguranță că s-ar îmbolnăvi mai puțin.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când le spunem că nu haina îl face pe om și pe urmă ne văd cumpărând mai ales haine de marcă!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Într-o seară din luna septembrie a anului 1862, vorbind cu câțiva clerici, Don Bosco le făcu această mărturisire: „Vă asigur că vom avea sfinți dintre tinerii noștri. Dacă Domenico Savio, la mai bine de cinci ani de la plecarea sa din lumea pământească, continuă să facă miracole, nu mă îndoiesc că Biserica îi va recunoaște sfințenia”. Aceste vorbe s-au adeverit în anul 1950.

DON ORIONE:

”Să ne rugăm! Trebuie să ne rugăm dragii mei, trebuie să ne rugăm neîncetat Domnului nostru și Fecioarei Maria, pentru noi, pentru elevii noștri, pentru ca tineretul să fie corectat și educat maiestuos, creștinește vorbind, prin mila lui Dumnezeu. Unde am procedat astfel, am obținut numai rezultate miraculoase. Dumnezeu nu se îndepărtează din inima și viața elevilor noștri; iar dacă timp de câteva ore un nor l-ar acoperi, Dumnezeu reapare imediat la orizont ca să lumineze calea foștilor noștri elevi. Nu numai că l-am sădit profund în viața lor: aș spune că este chiar imposibil să îl piardă.

Dumnezeu, deși fiind uitat, va reînvia. Eu îi văd în fața ochilor mei (pe acești foști elevi). Cu toții îl au pe Dumnezeu, care îi luminează și se îngrijește de viața lor, iar, cel care are familie, îl împărtășește pe Dumnezeu și Credința copiilor săi.”

VORBE ÎNȚELEPTE: *„A exista înseamnă a se schimba, a se maturiza, a se consolida pe sine” (H. Bergson)*

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A RECUNOAȘTE CÂND GREȘEȘTI

Nici un profesor sau părinte nu este perfect. Din fericire! A educa înseamnă a face exact așa cum face apicultorul, când se duce să strângă mierea din stup: se mișcă cu grijă și delicatețe, ca să nu stârnească furia albinelor, care s-ar putea să îl atace. O activitate simplă, printre multe altele. Cel care lucrează cu mâinile este un muncitor; cel care lucrează cu mâinile și inteligența, este un meșter; cel care lucrează cu mâinile, inteligența și fantezia, este un artist; cel care lucrează cu mâinile, inteligența, fantezia și inima este un părinte.

Este unul care are, fără îndoială, datoria cea mai complicată dintre toate activitățile lumii. Iată de ce nici un părinte nu este perfect. Un părinte care ar fi perfect ar fi o neșansă pentru toți.

Oglinzile prea lucioase deranjează privirii. Îți vine să urli? Nu este nimic rău. Copilul trebuie să înțeleagă că și tatăl și mama lui își pot pierde cumpătul; acest lucru îi

face bine; îl ajută să fie mai puternic. Casa este în dezordine? Este bine așa! Poate chiar să stimuleze creativitatea, în timp ce o ordine perfectă poate duce la crispăre. „Ordinea este plăcerea rațiunii, dar dezordinea este deliciul imaginației” (Paul Claudel).

Copiii le plac părinții care admit că mai și greșesc: **„îmi cer scuze, știi, am înțeles că am greșit”**. Cel ce ajunge să spună aceste cuvinte, dobândește statornicie în ochii copilului și îi transmite unul dintre mesajele cele mai importante.

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când vorbim frumos despre săraci și pe urmă ne văd refuzând pomana unor nevoiași!

CUVINTELE SFINŢILOR

DON BOSCO:

Aveți față de copii îndurarea celui care știe să-și închidă ochii ..., care iartă cu ușurință; gândul continuu la copil, care ne face să fim interesați de starea lui de sănătate, de părinții lui, de nevoile, grijile, progresele și bucuriile sale, vigilența continuă, dar maternă, care îl protejează, imaginația care este mereu trează și care caută ceea ce înveselește.

DON ORIONE:

"**Sistemul nostru** (de educație), pe care îl vom numi „**patern-creștin**” evită absolut orice formă de pedeapsă prea îndelungată, împovărătoare și umilitoare. Ceea ce este prea mult, cedează; și s-a terminat: a încetat să mai facă bine. Rigoarea se utilizează doar ca medicament, în cazuri rare, foarte rare și întotdeauna fără pasiune, fără furie, ci în liniștea sufletească, în liniștea luminii, în seninătatea rațiunii, ținând spiritul înălțat. A se face mai degrabă iubit decât temut... și „a obține totul prin dragoste și nu prin forță” (S.F. Sales). Orice afecțiune suavă este severă. Austeritatea este necesară în iubirea tinerilor. Iubiți-i pe toți fără nici o excepție, iubiți-i pentru ingenuitatea lor senină. Iar dacă se va instala totuși o preferință, va fi pentru cei mai nefericiți.

VORBE ÎNŢELEPTE: „*Cunoașterea este putere, dar altruismul este ceea ce aduce comuniune și lumină*” (Ivern Ball)

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A AVEA RĂBDARE

Într-o zi, o mamă spunea astfel: „Am un fiu de 18 ani. Nu fumează, nu vandalizează cabinele telefonice, nu scrie pe tramvaie, nu poartă haine de firmă, lucrează în parohie. Iar colegii lui îl privesc ca pe un om anormal și prost”. Nu, doamnă, dumneavoastră nu ați crescut un handicapat! Cei șmecheri și duri, tinerii în geacă de piele de marcă, cu tunsoarea în semi-creastă, cei care vă privesc fiul ca pe un anormal, nu sunt puternici, ei sunt doar neputincioși. Când sunt împreună, se simt niște lei, dar luați unul câte unul, sunt asemeni unor oi pierdute. Valorile nu se premiază imediat, ci în timp. „Binele învinge încet” (Mahatma Gandhi).

A educa înseamnă a avea răbdare. Educația lucrează în adânc. A educa înseamnă a explica, a convinge, lucruri care cer mai mult timp decât a pretinde și obliga. Datoria învățătorului este, așadar, să semene și să aibă răbdare, chiar și atunci când a fost lezată și rănită cea mai sensibilă parte a sufletului uman, sfera dragostei.

Continuați să așteptați cu calm, cu demnitate, fără predici. Un tânăr, în urma unei crize, spunea: „Îmi dădeam seama de suferința tatălui meu și a mamei mele; modul lor de a avea răbdare și încredere mi-a fost de un ajutor imens”. Nu închideți niciodată ușa în fața copilului! Continuați să vă rugați! Continuați să sperați!

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când vorbim de bine despre prieteni și pe urmă îi dăm uitării când sunt bolnavi!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Don Bosco avea pentru copii – spune Don Orione – un fel de venerație; vedea marele bine care venea de la aceștia spre Biserică și societate; tinerii sunt viitorul. Însă Don Bosco vedea în ei mai ales întruchiparea și asemănarea cu Dumnezeu, micuții lui Dumnezeu, cei mai dragi lui, Fiului Isus Cristos.

DON ORIONE:

”Nu vă temeți să treziți o pasiune prea mare în tineri pentru dorința de a cunoaște, de a studia, de a se dedica lecturii, științelor, artelor: încercați să le insuflați dorința de a deveni oameni, de a se simți mai buni și tot mai învățați, de a-L dori și de a-L cinsti cât mai mult pe Dumnezeu care i-a creat și a cărui întruchipare și asemănare suntem: de a cinsti familia, orașul natal și Patria, care așteaptă mult de la tinerii săi. Eu nu vă recomand mașinile, vă recomand sufletele tinerilor... Îngrijiți-le spiritul, cultivați-le mintea, educați-le inima. Vă va costa oboseală, vă vor costa lacrimi, vă vor costa dezamăgiri și dureri... În rest, și știința umană ne învață că durerile cele mai profunde ne dau bucuriile interioare cele mai intense.

Ioan Paul II)

VORBE ÎNȚELEPTE: „*Noi știm că Dumnezeu nu își ridică niciodată privirile de deasupra noastră*” (Papa

A EDUCA ÎNSEAMNĂ: A LĂSA O AMINTIRE PLĂCUTĂ

Memoria ne-a fost dată de Dumnezeu pentru a permite să avem de ce să ne bucurăm tot timpul. Memoria ne-a fost dată de Dumnezeu pentru a ne aduce aminte de copilărie, când întâmpinăm greutățile vieții.

Există și o carte intitulată „Valoarea amintirilor din copilărie”. În aceasta, autorul amintește răspunsurile date la întrebarea: care este cea mai frumoasă amintire din primii tăi ani de viață? De altfel, fiul autorului cărții, întrebat fiind, a răspuns: „Îmi amintesc când odată eram numai noi în mașină și tu te-ai oprit ca să mă ajuți să prind licurici”. Copilul avea cinci ani. „De ce îți amintești de aceasta?” „Pentru că nu credeam că te vei opri să îmi prinzi licurici și, totuși, te-ai oprit”.

Pentru un alt copil, amintirea cea mai frumoasă este „excursia cu clasa, când tatăl meu – de obicei, sobru, demn, impecabil – a venit într-o cămașă cu mâneci scurte, s-a așezat pe iarbă, a mâncat cu noi și a participat la jocurile noastre, aruncând tuturor mingea cât mai departe. Mai târziu, am descoperit că își amânase o călătorie importantă de afaceri pentru a petrece cu mine acea zi”.

A lăsa o amintire frumoasă – este și aceasta o formă de a educa. „Una dintre aceste frumoase și binecuvântate amintiri, păstrată din copilărie, este poate cea mai bună educație”. (Feodor Dostoievski).

CUGETĂRI

COPIII NE PRIVESC: când le spunem că dorim să ne petrecem după-masa cu ei și pe urmă ne punem să citim ziarul sau să ne uităm la televizor!

CUVINTELE SFINȚILOR

DON BOSCO:

Când mergeam să mă spovedesc și îmi puneam capul pe pieptul lui Don Bosco, simțeam cum clocotește – spune Don Orione. Oh, de câte ori lacrimile sale se confundau cu ale mele! Și după ce mă ridicam, după ce mâna lui mă binecuvânta, eu nu mai eram eu, eu mă simțeam un gigant! Oh, acele zile sfinte! Don Bosco îmi spunea ceva frumos: „Noi vom fi întotdeauna prieteni”.

DON ORIONE:

Didactică simplă și plăcută. „Și asta veți obține dragii mei, făcând lecțiile voastre vii – astfel școala voastră va deveni atrăgătoare, ușoară, interesantă – menținând apoi ordinea și consecvența în lecții, punctualitatea la ore, prezentându-vă plini de cunoaștere, știință și toată rațiunea necesară mulțumirii și unei educații adevărate, studiind nu ceea ce vă place mai mult, ci pregătindu-vă cu seriozitate la materii, studiind ceea ce va duce la o educație mai bună și roditoare. Și apoi să ne amintim că cel mai bun profesor nu este întotdeauna cel care știe mai multe, ci **cel care știe să predea mai bine**. Faceți să pară simplu și plăcut ceea ce ar putea să pară obositor și dificil de reținut; fiți activi și mențineți vii sufletele școlărilor prin explicațiile

voastre.”

VORBE ÎNȚELEPTE: *”A deveni mamă este începutul unui poem”* (M. Di Spello)

CUM PUTEȚI AJUTA CENTRUL „DON ORIONE” ORADEA

- Prin rugăciune, prezentând Centrul Don Orione persoanelor cu suflet și binefăcătoare.
- Îndrumând copiii și tinerii spre activitățile centrului - dragostea este cea mai prețioasă!
- Prin implicarea personală, ajutor și asistență oferite diferitelor activități ale centrului.
- Oferind ajutoare în numele sfinților sau al persoanelor dragi, în viață, sau care au părăsit această lume.
- Prin donații, ajutoare de orice tip.